

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Dato: 1. oktober 2012
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Helle Sidenius
Sagsnr.: 2012-740-0092
Dok.: 526384

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT OVER

Betænkning nr. 1528/2011 om revision af reglerne om forkyndelse og Retsplejerådets udtalelse af 27. juni 2012 herom

1. Hørte myndigheder, organisationer mv.

Betænkning nr. 1528/2011 om revision af reglerne om forkyndelse og Retsplejerådets udtalelse herom har været i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Datatilsynet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Politiforbundet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Generalauditøren, Procesbevillingsnævnet, 3F – Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Røde Kors, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Told og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Inkassoadvokater, Danske Regioner, DI, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, FTF, Fængselsforbundet, HK/Danmark, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Konkurrence- og forbrugerstyrelsen, Kuratorforeningen, Københavns Retshjælp, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisationen af Kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark (LO), Liberale Erhvervs Råd, Lægeforeningen, Post Danmark A/S, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Boformer for Hjemløse i Dan-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

mark (SBH), SAND – De hjemløses landsorganisation, Stævningsmændenes Landsforening, Voldgiftsinstituttet og Århus Retshjælp.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Rigsadvokaten, Datatilsynet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Procesbevillingsnævnet, Advokatrådet, Danner, Danske Advokater, Danske Revisorer, DI, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), HK-landsklubben Danmarks Domstole og Domstolenes Tjenestemandforening (DTF), Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Retshjælp, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Post Danmark A/S, Rådet for Socialt Udsatte, Stævningsmændenes Landsforening og Voldgiftsinstituttet.

Endvidere har Ankenævnet for Hotel, Restaurant og Turisme, Realkreditankenævnet, TEKNIQ – Installatørernes Organisation og TDC A/S afgivet høringssvar.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar. Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført med *kursiv*.

2. Høringssvarene

Østre Landsret, Vestre Landsret, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Foreningen af Statsadvokater, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Procesbevillingsnævnet, Danske Revisorer, DI, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører og Voldgiftsinstituttet har ingen bemærkninger til betænkningen og Retsplejerådets udtalelse.

Sø- og Handelsretten tilslutter sig de foreslåede ændringer af forkyndelsesreglerne. Sø- og Handelsretten anfører, at der navnlig i konkurssager kan opstå uoprettelige følger, hvis der afsiges et dekret, uden at den involverede part har været underrettet herom. Det er derfor af væsentlig betydning, at der opstilles regler, der sikrer, at underretning har fundet sted. Der har imidlertid også været en række eksempler på, at de eksisterende regler misbruges med henblik på at undgå eller dog forhale en konkursbehandling. Der er således også af denne grund anledning til at udvide forkyndelsesformerne, uden at retssikkerheden sættes over styr.

Byretterne tilslutter sig, at det nærmere bør overvejes, om forkyndelse ikke bør kunne finde sted i henhold til lov om offentlig digital post.

Den Danske Dommerforening foreslår i lyset af Retsplejerådets udtalelse om bl.a. telefonforkyndelse, at ordningen evalueres efter et år.

Foreningen af Offentlige Anklagere (FOAN) tilslutter sig arbejdsgruppens anbefalinger og Retsplejerådets udtalelse. Særligt anbefalingerne til en forenklet digital forkyndelse til en påmindelsesordning pr. sms eller e-mail vil bevirke en administrativ og arbejdsmæssig effektiviseringsgevinst for anklagemyndigheden.

Advokatrådet er enig i, at der bør forsøges indført mere tidssvarende metoder for forkyndelse, så længe det sikres, at de nye forkyndelsesformer ikke indebærer retssikkerhedsmæssige betænkeligheder for individet/selskabet.

Danner kan fuldt ud støtte forslaget om telefonforkyndelse og forenklet digital forkyndelse og forslaget om at indføre en adgang til at foretage forkyndelse for ledelsen og ansatte på institutioner, hospitaler mv. Danner har flere gange oplevet, at konkrete sager er trukket i langdrag på grund af problemer med at få gennemført en forkyndelse. Dette har i flere tilfælde ført til en forlængelse af den periode, hvor en voldsramt kvinde på grund af de uafklarede forhold må blive boende i Danners krisecenter. Denne, i visse tilfælde årelange, venten på forkyndelse giver mange kvinder en nedbrydende og demoraliserende oplevelse af fortsat at være udsat for voldsudøverens psykiske vold.

Danske Advokater kan overordnet set tilslutte sig målsætningen om, at al kommunikation mellem det offentlige og borgerne/virksomhederne sker digitalt. Danske Advokater understreger samtidig dels de retssikkerhedsmæssige hensyn, dels behovet for at der ved udfærdigelse af bekendtgørelser mv. i medfør af loven er særligt fokus på slutbrugerperspektivet. Det er således væsentligt, at offentlige digitale løsninger kan håndteres på en passende måde for både det offentlige og for borger/virksomheder.

HK-Landsklubben Danmarks Domstole og Domstolenes Tjenestemandforening (DTF) tilslutter sig behovet for at se på, hvorledes forkyndelse kan ske mere effektivt under iagttagelse af den enkelte borgers retssikkerhed. Det er endvidere vigtigt, at det klart fremgår af retsplejeloven, hvilke meddelelser der skal forkyndes, og hvilke der ikke skal.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) er generelt positive over for de foreslåede regelændringer. Et effektivt og hurtigt arbejdende retssystem tilgodeser lønmodtagernes mulighed for at få dom for sit lønkrav mv., mens det stadig har en faktisk og væsentlig betydning for den pågældendes økonomi. Effektiviteten må ikke ske på bekostning af sikkerheden for, at de involverede har en reel mulighed for at forstå processen og konsekvenserne af de meddelelser, de får.

Håndværksrådet kan tilslutte sig de vurderinger og forslag, som Retsplejerådet kommer med i sin udtalelse.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder det afgørende, at de reviderede regler om forkyndelse medfører, at forkyndelse fremover bliver mindre ressourcekrævende. Styrelsen bifalder på den baggrund arbejdsgruppens forslag til revision af reglerne om forkyndelse.

Rådet for Socialt Udsatte er af den opfattelse, at socialt udsatte borgere falder ind under gruppe, det er svært at forkynde for, og som vil have vanskeligt ved at forstå, hvad forkyndelse indebærer. Det er derfor vigtigt, at man benytter muligheden for at udsætte sagen, når en socialt udsat borger ikke møder i retten. I forhold til forkyndelse finder rådet det generelt væsentligt, at borgeren aktivt skal kvittere for forkyndelsen og dens konsekvens, f.eks. mødetid i retten, før denne kan anses for gennemført.

Ankenævnet for Hotel, Restaurant og Turisme støtter forslagene. Ankenævnet foretager jævnligt forkyndelse af nævnets afgørelser og kan nikke genkendende til de mangler, der er i forhold til stævningsmandsforkyndelse. Det er således dyrt, ligesom det tager tid.

2.1. Forkyndelse for ledelsen eller personalet på en institution mv.

Advokatrådet tilslutter sig, at der gives mulighed for forkyndelse på den foreslåede måde. Personalet eller den person, der er forkyndt for, bør dog ved tilbagemelding til retten bekræfte, at forkyndelsen er viderebragt til rette person.

Institut for Menneskerettigheder anfører, at indgriben i forholdet mellem sundhedspersonale og patient/klient efter omstændighederne kan rejse spørgsmål i forhold til artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om retten til respekt for privatlivet. Det bør derfor overvejes, om tillidsforholdet mellem sundhedspersonale mv. og patient/klient kan blive påvirket negativt af, at sundhedspersonalet mv. får pålagt en myndighedsrolle. Forkyndelse over for personale på institutioner

mv. bør først tillægges retsvirkning over for modtageren fra det tidspunkt, hvor den pågældende får meddelelsen overbragt af personalet.

Forbrugerrådet anfører, at forkyndelse kun bør kunne ske over for ledelsen og ellers personale, der beskæftiger sig med sagsbehandling. Endvidere bør ledelsen eller det pågældende personale returnere en svarkuvert, når meddelelsen er overbragt personligt.

Post Danmark A/S bemærker, at når et brev i forbindelse med postforkyndelse udleveres til et hospital mv., vil det være til den person, som normalt modtager post.

Rådet for Sociale Udsatte finder, at forkyndelse for ledelse/personale mv. bør ske med et ”lukket” anbefalet brev, som borgeren efterfølgende selv skal kvittere for modtagelsen af.

Det fremgår af betænkningen, side 91 og side 148, at forslaget om forkyndelse over for ledelsen eller personalet på en institution eller hospital til dels er en kodifikation af retspraksis. Forkyndelse kan efter forslaget alene foretages for ledelsen og personalet, men bør så vidt muligt ske for ledelsen. Hvis forkyndelse sker for personalet, forudsættes det, at der er tale om personale, der beskæftiger sig med sagsbehandling mv. og pleje på stedet i modsætning til f.eks. personale, der beskæftiger sig med vedligeholdelse mv. af de fysiske rammer.

Justitsministeriet kan i den forbindelse tilslutte sig Retsplejerådets forslag om, at ledelse eller personale, der har modtaget en meddelelse, der skal forkyndes, skal returnere en frankeret svarkuvert til retten, når meddelelsen er overbragt den person, meddelelsen angår, og at forkyndelse herefter skal anses for sket den dag, ledelsen eller personalet anfører at have overbragt meddelelsen. Det bemærkes i tilknytning hertil, at det af arbejdsgruppens udkast til bekendtgørelse om forkyndelse bl.a. fremgår, at sker stævningsmandsforkyndelse ikke over for vedkommende personlig, overgives genpart af den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag i en lukket kuvert, jf. udkastets § 16.

Under henvisning til ovenstående er det Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede bestemmelse ikke rejser spørgsmål i forhold til artikel 8, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6, og pkt. 2.2.3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

2.2. Forkyndelse på arbejdspladsen

Advokatrådet og **Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF)** finder, at forkyndelse på arbejdspladsen fortsat bør være subsidiært i forhold til forkyndelse pr. post, digitalt og ved fremmøde på en oplyst bopæl. I forhold til personer, der ikke bevidst unddrager sig forkyndelse, må det vægtes tungt, at forkyndelse på en arbejdsplads kan virke ydmygende og vil kunne indebære, at kollegaer, ledere mv. får en viden, som ikke tilkommer dem. Der bør foretages en afgrænsning af, hvilke meddelelser som kan forkyndes på arbejdspladsen.

Forbrugerrådet finder, at forkyndelse på arbejdspladsen er en meget indgribende forkyndelsesform. Det bør derfor drøftes, om arbejdspladsfor-kyndelse kun kan blive relevant, hvis der ikke er andre muligheder for at forkynde. Forbrugerrådet finder dog, at forkyndelse på arbejdspladsen over for vidner er uproblematisk. Det er vigtigt, at der tages stilling til, hvem der vælger prioriteringen i valg af forkyndelsesform.

Af betænkningen, side 93-94, fremgår det, at der i praksis foretages forkyndelse på arbejdspladsen i et meget begrænset omfang, fordi adgangen hertil er subsidiær i forhold til forkyndelse på bopælen, og at det må antages, at en udvidet adgang til forkyndelse på arbejdspladsen vil øge sandsynligheden for, at forkyndelse kan foretages. Effektivitetshensyn taler således for, at adgangen til arbejdspladsfor-kyndelse udvides yderligere.

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at forkyndelse på arbejdspladsen fremover ikke bør være subsidiær i forhold til bopælen, ligesom der skal kunne foretages telefonfor-kyndelse på arbejdspladsen, men kun for den pågældende selv. Myndigheden skal således kunne rette henvendelse til arbejdspladsen og bede om at tale med den pågældende. Justitsministeriet vil derfor tage initiativ til at ændre bekendtgørelsen om forkyndelse i overensstemmelse hermed.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig, at princippet om diskretion, som bl.a. kommer til udtryk i § 5 i bekendtgørelsen om instruks for stævningmænd, er af særlig stor betydning, når forkyndelse foretages på arbejdspladsen. I overensstemmelse hermed skal det, der forkyndes – når forkyndelse sker over for en anden end den, som forkyndelsen angår – også fremover overgives i en lukket kuvert, så uvedkommende ikke bliver bekendt med indholdet. Hvis en myndighed foretager telefonfor-kyndelse på arbejdspladsen, skal det tilsvarende ske under størst mulig diskretion.

2.3. Telefonforkyndelse

HK-Landsklubben Danmarks Domstole og **Domstolenes Tjenestemandforening (DTF)** gør opmærksom på, at telefonforkyndelse f.eks. kan ske samtidig med, at kontorfunktionærerne berammer sagen. Det taler i øvrigt til effektivitetens fordel, at forkyndelse sker via rettens personale, da man herved sparer fremsendelse til stævningsmand og returnering til retten, som herefter skal sende det forkyndte til modtageren. For at sikre, at forkyndelse sker for den rigtige modtager, kan medarbejderen f.eks. spørge efter fødselsdag, adresse eller lignende og sammenholde det med oplysningerne i den sag, den medarbejderen sidder med.

Advokatrådet finder, at det som udgangspunkt kan være ressourcebesparende at give adgang til telefonforkyndelse. Telefonforkyndelse medfører dog samtidig udfordringer i forbindelse med at identificere den pågældende korrekt. Advokatrådet tiltræder derfor, at der ikke kan anvendes telefonforkyndelse, hvis der er tvivl om den pågældendes identitet. Der vil endvidere være en udfordring i forhold til at afgrænse, hvilke meddelelser som er egnet til telefonforkyndelse. Herudover henviser rådet til, at forkyndelsen kan ske på et tidspunkt, hvor adressaten laver andre gøremål og dermed kan blive distraheret, ligesom der er en risiko for, at den pågældende ikke har forstået, at der er tale om en forkyndelse, og der kan være sprogmæssige barrierer. Den efterfølgende fremsendelse af dokumenterne som B-post kan give problemer i forhold til overholdelse af vigtige frister f.eks. retsplejelovens § 844, stk. 2 (forkyndelse for tiltalte med mindst 4 dages varsel). Telefonforkyndelse bør derfor ikke implementeres, før det sikres, at adressaten er identificeret korrekt, og at denne får dokumentet i hænde.

Danske Advokater er enig i, at der vil være et vist ressourcepil forbundet med de sager, hvor man forgæves forsøger telefonforkyndelse. Det må i visse tilfælde forudses, at de pågældende personer ikke vil være samarbejdsvillige. Danske Advokater kan i den forbindelse tilslutte sig de særlige overvejelser af retssikkerhedsmæssig karakter, som er indeholdt i Retsplejerådets udtalelse om telefonforkyndelse.

Forbrugerrådet finder det problematisk, at der er risiko for, at andre end indehaveren af telefonen svarer på opkaldet, at borgeren kan befinde sig hvor som helst, når telefonen tages, og at det er borgeren selv, der skal holde øje med, om dokumentet bliver eftersendt, samt at borgeren måske ikke er opmærksom på, at selve opringningen er forkyndelsen.

Institut for Menneskerettigheder finder, at det bør nærmere overvejes – og indskrives i lovbemærkningerne – hvordan tvivl om modtagerens iden-

titet og forståelse af samtalen undgås, ligesom der bør gives retningslinjer for, hvilke dokumenter der henholdsvis vil og ikke vil være egnede til telefonforkyndelse. Instituttet tilslutter sig forslaget om, at telefonforkyndelse eventuelt kombineres med en efterfølgende bekræftelse på sms. Der bør herudover i lovbemærkningerne på samme måde som ved forenklet digital forkyndelse udtrykkeligt tages stilling til de situationer, hvor der er sket telefonforkyndelse, men den pågældende ikke har praktisk mulighed for at varetage sine interesser eller møde for retten.

Københavns Retshjælp er enig med Retsplejerådet i, at telefonforkyndelse må forudsætte en bekræftelsesordning.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtaler sig ikke imod, at også anklageskrifter kan anses for forkyndt ved telefonforkyndelse, men påpeger dog et retssikkerhedsmæssigt problem i forhold til identifikation, herunder om den pågældende har modtaget forkyndelsen på et sprog, han forstår, ligesom den pågældende skal forstå, at der er tale om en formelig forkyndelse og ikke blot en telefonisk orientering af en given art.

Rådet for Socialt Udsatte er stærkt betænkelig ved telefonisk forkyndelse. Hvis forslaget gennemføres, bør der udarbejdes retningslinjer for, hvilke typer sager der kan forkyndes telefonisk, ligesom der bør indføres en kvitteringsprocedure, så modtageren f.eks. via sms efterfølgende bekræfter at have modtaget forkyndelsen og hermed er oplyst om mødetid, sted mv. Rådet peger endvidere på, at der er stor risiko for, at borgere, der har dansk som andet sprog, i en presset og ubehagelig situation vil svare et samtykkende ja for at undslippe den ubehagelige og stressede situation, uden at de egentlig har forstået indholdet og alvoren af beskeden.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen foreslår, at styrelsen skal kunne beskikke ansatte til at foretage telefonforkyndelser i sager omfattet af lov om forbrugerklager.

Stævningsmændenes Landsforening – som var repræsenteret i arbejdsgruppen om revision af reglerne om forkyndelse – fastholder sin bekymring for indførelsen af muligheden for telefonforkyndelse.

Det er i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2.2.1 præciseret, at myndigheden, der foretager telefonforkyndelse, skal sikre sig, at personen, som myndigheden har rettet henvendelse til, vedkender sig at være den person, der skal ske forkyndelse for, og at myndigheden bør foretage kontrol af den pågældendes fødselsdato. Det er endvidere præciseret, at det påhviler den person, der foretager telefonforkyndelsen, at vurdere, om

den person, der skal forkyndes for, må antages at have forstået telefonsamtalen. I tilfælde hvor den pågældende – enten på grund af sprogvan- skeligheder, sygdom, påvirkning af alkohol mv. eller lign. – forekommer ude af stand til at forstå en besked af den omhandlede karakter, kan forkyndelse ikke anses for sket, og en anden forkyndelsesform må derfor anvendes i stedet.

Det er endvidere i de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse om telefonforkyndelse præciseret, at der som udgangspunkt kan ske telefonforkyndelse af alle typer af dokumenter, men at visse dokumenter vil være særligt velegnede til at være genstand for telefonforkyndelse, f.eks. indkaldelser mv., ligesom visse stævninger og anklageskrifter kan være for omfattende og komplicerede til at være egnede til telefonisk forkyndelse. Endvidere fremgår det, at det er op til myndigheden at vurdere, om et konkret dokument er velegnet til telefonisk forkyndelse.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at hvis den pågældende svarer på sin mobiltelefon og oplyser, at han eller hun er bortrejst og derfor ikke har adgang til sin post eller mulighed for at give møde, bør domstolene – ligesom ved forenklet digital forkyndelse, jf. nedenfor – inden for rammerne af de gældende regler på området, anlægge en mere lempelig vurdering ved anmodninger om udsættelse af sagen, når det er åbenbart, at vedkommende ikke har praktisk mulighed for at komme til stede i retten. Det samme gør sig gældende ved spørgsmål om, hvorvidt en udeblivelse i sådanne tilfælde har karakter af lovligt forfald. På tilsvarende måde bør der efter omstændighederne anlægges en mere lempelig vurdering ved indgivelse af anmodning om genoptagelse af en sag efter retsplejelovens § 367, stk. 1, 2. pkt.(der ikke foreslås ændret).

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig Retsplejerådets anbefaling om, at telefonforkyndelse suppleres med en bekræftelsesordning pr. sms eller – hvis forkyndelsen sker på en fastnettelefon – ved almindeligt brev. Denne bekræftelse pr. sms bør kunne sendes uden samtykke fra borgeren.

Herudover kan Justitsministeriet tilslutte sig forslaget om, at der etableres mulighed for at fremsende påmindelser om retsmøder pr. sms eller e-mail. Der bør tilsvarende indføres hjemmel til at sende disse påmindelser uden samtykke fra borgeren eller virksomheden.

Justitsministeriet skal endvidere bemærke, at det fremgår af de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse om telefonforkyndelse, at telefonforkyndelse ikke anvendes, hvis brevet med dokumenterne ikke kan forventes modtaget inden en bestemt frist, ligesom retten – i forbindelse

med fastsættelsen af frister for f.eks. afgivelse af svarskrift – skal tage behørigt hensyn til, at der er sket telefonforkyndelse, og at meddelelsen med eventuelle bilag derfor først vil nå frem til modtageren og danne grundlag for udarbejdelse af svarskrift nogle dage senere.

Forkyndelsen anses i øvrigt for sket den dag, meddelelsen telefonisk gives den pågældende, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 156 a (lovforslagets § 1, nr. 6 og 7).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 5-7 (retsplejelovens § 154 a, stk. 1, nr. 3 og 4, og § 155, stk. 1, nr. 4 – § 155, stk. 1, nr. 6, når de foreslåede regler om digital forkyndelse og forenklet digital forkyndelse sættes i kraft) og de specielle bemærkninger til de foreslåede bestemmelser.

For så vidt angår forslaget om, at ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal kunne beskikkes til at foretage telefonforkyndelser, finder Justitsministeriet, at en eventuel udvidelse af adgangen for andre myndigheder end politi, domstole og restanceinddrivelsesmyndighed til at foretage telefonforkyndelser bør afvente erfaringerne med de foreslåede regler.

2.3.1. Adgang til hemmelige telefonnumre

Datatilsynet henstiller, at der i lovforslaget foretages en vurdering af, om den ønskede adgang til videregivelse og brug af oplysninger om hemmelige telefonnumre er forenelig med databeskyttelsesdirektivet. Teleselskabernes behandling af oplysninger om hemmelige telefonnumre sker til formål, der vedrører administrationen af abonnementet. Senere behandling, herunder videregivelse til og anvendelse hos andre af oplysningerne, må ikke være uforenelig med dette formål. Endvidere må det antages, at personer, som har valgt at have hemmeligt telefonnummer, i almindelighed vil have en berettiget forventning om, at oplysning om deres telefonnummer ikke videregives til offentlige instanser, medmindre der foreligger ganske ekstraordinære omstændigheder. På denne baggrund er Datatilsynet umiddelbart betænkelig ved forslaget.

Institut for Menneskerettigheder efterlyser en afvejning af adgangen til hemmelige telefonnumre i forhold til retten til respekt for privatliv, jf. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

TDC anfører, at virksomheden, som i henhold til lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester er udpeget til forsyningspligtudbyder af den landsdækkende nummeroplysningstjeneste, ingen indvendinger har mod, at kredsen, der kan få adgang til de hemmelige telefonnumre, lov-

mæssigt udvides. De persondataretlige og teleretlige overvejelser bør i den forbindelse afspejles i lovforslagets bemærkninger. TDC finder det endvidere afgørende, at der træffes aftaler om praktiske retningslinjer, som sikrer, at persongruppen entydigt og enkelt i praksis kan identificeres, så der ikke i dagligdagen opstår tvivl om, hvorvidt en person, der beder om et hemmeligt nummer, er berettiget til at få det udleveret eller ej. Dette vil i øvrigt svare til, hvad der i dag ligger til grund for politiets og alarmcentralens adgang til hemmelige numre i 118-databasen.

Det er i 2.2.3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget præciseret, at adgangen til de hemmelige telefonnumre kun anvendes i forbindelse med telefonforkyndelse, ligesom kun de personer ved retterne og hos restanceinddrivelsesmyndigheden, der beskikkes til at foretage telefonforkyndelser, får adgang til oplysningerne.

På den baggrund finder Justitsministeriet, at en behandling af personoplysninger om hemmelige telefonnumre, der sker i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i forbindelse med telefonforkyndelse har et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. herved persondatalovens § 5, stk. 2, og at behandlingen ikke er i strid med kravet om proportionalitet i persondatalovens § 5, stk. 3. Det foreslåede bestemmelse må derfor efter Justitsministeriets opfattelse anses for at være i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995).

Under henvisning til ovenstående er det Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede bestemmelse ikke rejser spørgsmål i forhold til artikel 8, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2.4. Digital forkyndelse og forenklet digital forkyndelse

Datatilsynet bemærker, at tilsynet i sit høringssvar over forslag til lov om offentlig digital post (lovforslag nr. L 160 af 13. april 2012) bl.a. har påpeget, at myndighedernes ansvar for og rådighed over en meddelelse ophører ved afleveringen. Dette indebærer efter Datatilsynets opfattelse, at der ikke er hjemmel i persondataloven til, at en myndighed modtager oplysning om, hvorvidt en meddelelse fra myndigheden er åbnet af borgeren eller ej. På denne baggrund kan Datatilsynet umiddelbart ikke tiltræde, at der sendes en besked, når borgeren har åbnet en digital meddelelse.

Det fremgår af pkt. 2.8 i de almindelige bemærkninger til lovforslag L 160 af 13. april 2012, jf. herved lov nr. 528 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post, at en offentlig afsenders ansvar for og rådighed over en medde-

lelse mv. ophører ved aflevering til postløsningen, hvilket betyder, at en borger er dataansvarlig for indholdet i egen digitale postkasse. Det betyder således også, at en offentlig afsender ikke må modtage oplysning om, hvorvidt en meddelelse er åbnet mv.

Med den foreslåede bestemmelse om forenklet digital forkyndelse vil den afsendende myndighed få automatisk besked, når den pågældende meddelelse er blevet åbnet. Dette skal ses i sammenhæng med, at formålet med forkyndelse er at sikre, at en meddelelse kommer frem til adressaten, så adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet. Formålet er endvidere at sikre den, der har iværksat forkyndelsen, det fornødne bevis for, at meddelelsen er kommet frem, så de retsvirkninger, der er knyttet til forkyndelsen, kan indtræde.

Efter de gældende regler om forkyndelse sker dette enten ved, at den der skal forkyndes for, aktivt skal bekræfte modtagelsen af den pågældende meddelelse (f.eks. brevforkyndelse og digital forkyndelse), eller ved, at meddelelsen sendes til den pågældendes bopæl i brev med afleveringsattest (postforkyndelse) eller afleveres til den pågældende af en stævningsmand (stævningsmandsforkyndelse).

Der er i arbejdsgruppen blevet peget på, at kravet i de gældende regler om digital forkyndelse, hvorefter den pågældende aktivt skal bekræfte modtagelsen af meddelelsen, vil kunne stå i vejen for digital forkyndelse. Det er i den forbindelse afgørende, at den, der har iværksat forkyndelsen, får det fornødne bevis for, at meddelelsen er kommet frem, så de retsvirkninger, der er knyttet til forkyndelsen, kan indtræde. Sigtet med den foreslåede ordning er således at skabe en digital forkyndelsesform, der – ligesom post- og stævningsmandsforkyndelse – ikke kræver en aktiv medvirken fra modtagerens side.

Justitsministeriet finder det på den baggrund af afgørende betydning for ordningen, at der skabes sikkerhed for, at den meddelelse med eventuelle bilag, der skal forkyndes, faktisk er blevet åbnet. Justitsministeriet finder videre, at der i forhold til forenklet digital forkyndelse er grundlag for at fravige ovennævnte udgangspunkt, således at afsenderen af den digitale meddelelse får automatisk besked, når meddelelsen er åbnet.

Rådet for Socialt Udsatte finder, at der ikke bør være en automatisk kvittering ved åbning af den digitale forkyndelse, men at borgeren selv bør skulle foretage sig noget aktivt for at kvittere. Socialt udsatte magter i mange tilfælde således ikke at anvende digital kommunikation, ligesom de ofte ikke har egen adgang til digital kommunikation. I sager, der omhand-

ler udsatte borgergrupper, bør det derfor overvejes, om der er forhold, der gør, at digital forkyndelse ikke er den rette forkyndelsesform i den konkrete sag.

Arbejdsgruppen har peget på, at kravet om aktiv bekræftelse fra modtageren i de gældende regler om digital forkyndelse vil kunne stå i vejen for gennemførelse af digital forkyndelse. Formålet med forenklet digital forkyndelse er at skabe en digital forkyndelsesform, der – ligesom de gældende regler om post- og stævningsmandsforkyndelse – ikke kræver en aktiv medvirken fra modtagerens side. På den baggrund finder Justitsministeriet ikke, at forenklet digital forkyndelse bør være betinget af aktiv medvirken fra modtagerens side.

Advokatrådet kan tilslutte sig den foreslåede model med forenklet digital forkyndelse. Brugen af forenklet digital forkyndelse vil medføre, at en meddelelse kan blive forkyndt for en person uanset, hvor den pågældende befinder sig i verden, hvilket kan give nogle praktiske udfordringer for den pågældende bl.a. i forbindelse med indlevering af processkrift. Domstolene bør derfor have mulighed for at modtage processkrifter i digital form med digital signatur og udsættelsesbegæring i den anledning. Advokatrådet vil ikke udtale sig imod forenklet digital forkyndelse, hvis domstolene vil fortolke ordningen lempeligt, især fordi det ikke med sikkerhed kan vides, hvem der åbner den digitale postkasse, og fordi man ikke med sikkerhed kan vide, at de pågældende er i stand til at reagere på henvendelsen, f.eks. på grund af bortrejse, sygdom eller lignende. Konsekvenserne af modtagelse af forkyndelsen bør fremgå tydeligt af meddelelsen, således at den pågældende, der skal forkyndes for, kender retsvirkningerne heraf.

Institut for Menneskerettigheder finder, at det bør fremgå, at åbning af meddelelsen udgør et element i selve forkyndelsen. Instituttet støtter endvidere, at der i forhold til tilfælde, hvor den pågældende befinder sig i udlandet ved forkyndelsen, bør anlægges lempeligere vurderinger ved anmodninger om udsættelse af sagen samt ved spørgsmål om udeblivelse og genoptagelse. I lovbemærkningerne bør det herudover anføres, at en digital meddelelse ikke anses for forkyndt, hvis det kan godtgøres, at åbningen af meddelelsen er sket i forbindelse med hacking eller anden misbrug af den pågældendes digitale kommunikation med det offentlige. Endelig anbefaler instituttet, at forkyndelsesformen evalueres efter en etårig periode.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater finder, at det i tilfælde, hvor det godtgøres, at en eller flere andre personer har adgang til at åbne digitale

forsendelser, kan formodningen være, at forkyndelsen ikke er kommet frem til den pågældende, hvilket bør afhænge af en konkret bedømmelse.

Københavns Retshjælp er enig i, at anvendelse af forenklet digital forkyndelse må forudsætte en lempelig administration fra domstolenes side.

Det er i de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse om forenklet digital forkyndelse i retsplejelovens § 155, stk. 1, nr. 3 (lovforslagets § 1, nr. 7) præciseret, at der ved forenklet digital forkyndelse – ligesom ved telefonforkyndelse – vil kunne ske forkyndelse over alt i verden og derved også i en situation, hvor den pågældende eksempelvis er bortrejst fra Danmark i en periode, uden at retten er bekendt hermed. Det forudsættes i den forbindelse, at domstolene i sådanne tilfælde – inden for de gældende bestemmelser på området – anlægger en mere lempelig vurdering ved anmodninger om udsættelse af sagen, når det er åbenbart, at vedkommende ikke har praktisk mulighed for at komme til stede i retten samt ved spørgsmål om, hvorvidt en udeblivelse i sådanne tilfælde har karakter af lovligt forfald. På tilsvarende måde bør der efter omstændighederne anlægges en mere lempelig vurdering ved indgivelse af anmodning om genoptagelse af en sag efter retsplejelovens § 367, stk. 1, 2. pkt..

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen finder det afgørende, at den digitale postkasse ikke begrænses til f.eks. borger.dk, virk.dk eller e-boks.dk, men at det sikres, at også andre løsninger kan anvendes, f.eks. Forbrugerklagenævnets digitale sagsbehandlingsløsning ("Min Sag"). Det bør således være tilstrækkeligt ved digital forkyndelse og forenklet digital forkyndelse, at meddelelsen med eventuelle bilag, der skal forkyndes, er gjort tilgængelig på en platform, hvor det utvivlsomt fremgår, at meddelelsen kommer fra myndigheden, i den form den er gjort tilgængelig i, uanset om den måtte være forsynet med digital signatur.

Forbrugerrådet bemærker, at det nøje bør præciseres, når en person får en digital postkasse, at vedkommende ikke bør give andre adgang til denne postkasse, idet det kan have utilsigtede konsekvenser. Herudover bør det være en obligatorisk betingelse, at det fremgår af den meddelelse, der skal forkyndes, at den er forkyndt på det tidspunkt, hvor den er blevet åbnet. Det bør endvidere nøje overvejes, hvordan man orienterer borgerne om, at det modtagne eventuelt kan indeholde materiale, der ikke må offentliggøres i henhold til databeskyttelseslovgivningen.

Det er i de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse om forenklet digital forkyndelse i retsplejelovens § 155, stk. 1, nr. 3 (lovforslagets § 1, nr. 7) præciseret, at ved "en digital postkasse, der anvendes til

sikker kommunikation med det offentlige” forstås borger.dk, virk.dk eller tilsvarende systemer, og at det afgørende er, at systemet opfylder de krav, der omtales nærmere i bemærkningerne. Endvidere fremgår det, at den meddelelse, der skal forkyndes i almindelighed er forsynet med digital signatur, der kan sikre, at meddelelsen stammer fra den angivne afsender, og at meddelelsen ikke er blevet ændret undervejs.

I de specielle bemærkninger er det endvidere forudsat, at det øverst i meddelelsen fremgår, at denne anses for forkyndt på det tidspunkt, hvor den blev åbnet, og at meddelelsen med eventuelle bilag kan indeholde oplysninger, der ikke må offentliggøres.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) foreslår, at digital forkyndelse suppleres af en mulighed for, at modtageren kan hente eller anmode om at få fremsendt en papirversion af de dokumenter, der er forkyndt.

Den nyligt vedtagne lov om offentlig digital post (lov nr. 528 af 11. juni 2012) indeholder bestemmelser, hvorefter det offentlige som udgangspunkt får ret til at sende digitale meddelelser i Offentlig Digital Post til alle borgere og virksomheder, og at borgere og virksomheder som udgangspunkt ikke får adgang til at fravælge at modtage digital post fra det offentlige til fordel for papirpost. I overensstemmelse hermed bør der efter Justitsministeriets opfattelse ikke være adgang til at fravælge digital forkyndelse.

Danske Advokater tilslutter sig de overvejelser om digital forkyndelse, som Retsplejerådet kommer med i sin udtalelse over betænkningen, herunder om forholdet til lov nr. 528 af 11. juni 2012 om offentlig digital post. **Advokatrådet** bemærker, at det med fordel kan overvejes, hvilken betydning den nævnte lov får for mulighederne for digital forkyndelse. **Håndværksrådet** er tilsvarende enig i, at der bør ske en meget nær koordinering i forhold til loven om offentlig digital post, så borgere og virksomheder ikke skal forholde sig til to forskellige fremgangsmåder ved digital kommunikation med offentlige myndigheder.

Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets betragtninger om den generelle udvikling af digital kommunikation med det offentlige. I lyset af den generelle udvikling på området for digital kommunikation med offentlige myndigheder vil det således – når brugen af den nye digitale postkasse til obligatorisk digital kommunikation med offentlige myndigheder er indarbejdet – efter Justitsministeriets opfattelse være nærliggende at overveje, om digital forkyndelse kan føres et skridt videre, f.eks. således at det for forkyndelse er tilstrækkeligt, at meddelelsen er tilgængelig i den digitale postkas-

se (dvs. uden – som efter lovforslaget – at stille som yderligere betingelse, at meddelelsen er blevet åbnet.)

2.5. Forkyndelse for juridiske personer

Sø- og Handelsretten bemærker for så vidt angår betænkelighederne ved at indføre regler om telefonisk forkyndelse over for juridiske personer, at det ville medføre en betydelig forenkling i forhold til skifterettens arbejde. Betænkelighederne herved vil kunne imødegås ved alene at give adgang til at benytte denne form for forkyndelse over for den, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktør eller bestyrelsesmedlem.

Endvidere anfører **Sø- og Handelsretten**, at det ikke er ualmindeligt, at selskabets aktiviteter er ophørt, og at der ikke findes nogen eller noget på adressen. De foreslåede forkyndelsesformer vil i sådanne tilfælde ikke kunne anvendes. Hvis det kan konstateres, at der ikke længere er aktivitet på adressen, og at det ikke er muligt at forkynde over for et ledelsesmedlem, bør forkyndelse for juridiske personer derfor helt kunne undlades. Forkyndelse i Statstidende tjener i sådanne tilfælde intet praktisk formål, og hensynet til en ledelse, der holder sig skjult, og som forsøger at forstikke aktiverne på kreditorernes bekostning, taler heller ikke med væsentlig styrke imod en sådan løsning.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen foreslår, at det skal være muligt at foretage telefonisk forkyndelse for juridiske personer, når den juridiske person – enten formelt eller ved virksomhedens handlemåde – har udpeget en fysisk person til at håndtere kontakten med styrelsen i sager, der verserer ved Forbrugerklagenævnet.

Arbejdsgruppen har udtrykt betænkelighed ved at indføre adgang til at anvende telefonforkyndelse over for juridiske personer, idet der – navnlig for så vidt angår større virksomheder – vil være risiko for, at det, der er oplyst i forbindelse med telefonforkyndelsen, ikke videregives korrekt til rette vedkommende i virksomheden. Endvidere vil der være risiko for, at den, der modtager telefonforkyndelsen, ikke er den samme som den, der modtager post i virksomheden. Justitsministeriet er enig heri.

Justitsministeriet skal i den forbindelse endvidere bemærke, at ovennævnte betænkeligheder efter ministeriets opfattelse tillige gør sig gældende, uanset, om adgangen til at foretage telefonforkyndelse blev begrænset til den, der er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktør eller bestyrelsesmedlem, eller til den, der – enten formelt eller ved virksomhedens handlemåde – er udpeget til at håndtere kontakten med f.eks. Konkurrence- og Forbru-

gerstyrelsen i sager, der verserer ved Forbrugerklagenævnet. Justitsministeriet kan derfor ikke støtte forslaget fra Sø- og Handelsretten og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, at der tillige skal være adgang til telefonforkyndelse for juridiske personer.

For så vidt angår det af Sø- og Handelsretten anførte om, at forkyndelse for juridiske personer bør kunne undlades, jf. konkurslovens § 23, hvis f.eks. selskabets aktiviteter er ophørt, og der ikke findes nogen eller noget på selskabets adresse, og at forkyndelse i Statstidende i sådanne tilfælde intet praktisk formål tjener, skal Justitsministeriet henvide til, at det af arbejdsgruppens betænkning, side 76-77, fremgår, at det efter arbejdsgruppens opfattelse er afgørende, at skyldneren underrettes om konkursbegæringen, der bl.a. kan føre til ophør af skyldnerens rådighed over sin formue. Arbejdsgruppen har derfor ikke fundet anledning til at foretage ændringer i forkyndelseskravet. Justitsministeriet er enig heri.

Finansrådet finder, at det i forbindelse med forkyndelse for juridiske personer er nødvendigt med en designeret elektronisk postadresse, hvortil forkyndelser kan sendes (evt. en elektronisk postkasse, som er oplyst på virksomhedens hjemmeside). I en stor virksomhed vil der ellers være risiko for, at meddelelser ikke modtages af den rigtige, hvis meddelelsen blot sendes til en ”tilfældig” elektronisk postkasse i virksomheden.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det den juridiske persons ansvar at indrette sig på en måde, som sikrer, at digital post – såvel som almindelig post – åbnes af kvalificerede medarbejdere. Det bemærkes endvidere, at digital og forenklet digital forkyndelse efter lovforslaget ikke kan ske på ledelsens eller ansattes arbejdsrelaterede digitale adresser, men alene på selve den juridiske persons digitale adresse. Der henvises til forslaget til retsplejelovens § 157 a (lovforslagets § 1, nr. 7), og de specielle bemærkninger hertil.

2.6. Øvrige forslag

Ankenævnet for Hotel, Restaurant og Turisme, Ankenævnet for tekniske installationer (TEKNIQ) Håndværksrådet, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen og **Realkreditankenævnet** har fremsat en række bemærkninger til arbejdsgruppens forslag om, at private klage- og ankenævn, der er godkendt af erhvervs- og vækstministeren, skal kunne iværksætte postforkyndelse uden rettens medvirken. **Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen** har endvidere foreslået, at vederlag og befordringsgodtgørelse til stævningsmænd i forbindelse med forkyndelse af afgørelser for Forbrugerklagenævnet følger taksterne for domstolene.

Arbejdsgruppens forslag vil kunne gennemføres administrativt ved en ændring af bekendtgørelsen om forkyndelse. Det samme gør sig gældende for så vidt angår forslaget fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, at stævningmændenes vederlag og befordringsgodtgørelse i forbindelse med forkyndelse af afgørelser for Forbrugerklagenævnet skal følge taksterne for domstolene. De gældende regler om vederlag mv. er således fastsat af Domstolsstyrelsen i en bekendtgørelse om vederlag til stævningmænd og vidner i fogedforretninger. De nævnte bemærkninger vil blive inddraget i Justitsministeriets og Domstolsstyrelsens overvejelser i den anledning.

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag adskiller sig på følgende punkter fra det lovudkast, der var en del af arbejdsgruppens betænkning nr. 1528 om revision af reglerne om forkyndelse:

- 1) Forslaget til retsplejelovens § 57, stk. 1, er ændret, således at retspræsidenten beskikker ”et antal” og ikke ”det fornødne antal” stævningmænd. Ændringen skal ses i sammenhæng med muligheden for at beskikke ansatte ved retterne mv. til at foretage stævningmandsforkyndelser og telefonforkyndelser.
- 2) Lovforslaget indeholder ikke arbejdsgruppens foreslåede ændring af systematikken i retsplejelovens regler om forkyndelse. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at der med den foreslåede ændrede systematik ikke som sådan tilsigtes nogen ændring af gældende ret, og at arbejdsgruppen vurderer, at forslaget således ikke vil have nogen nævneværdig betydning i praksis. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2 og 2.1.3.
- 3) Overskriften til kapitel 17 affattes ”Meddelelser og forkyndelse af meddelelser”.
- 4) Bestemmelserne om adgangen til at anvende digital forkyndelse er i lovforslaget blevet samlet i én bestemmelse (den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 154 a).
- 5) Der foreslås indført en bekræftelsesordning ved telefonforkyndelse, således at den, der sker forkyndelse for, efterfølgende får tilsendt en bekræftelse på forkyndelsen. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 155, stk. 1, nr. 4 (lovforslagets § 1, nr. 6) og § 155, stk. 1, nr. 6 (lovforslagets § 1, nr. 7).

- 6) Den foreslåede bestemmelse i § 156 b i arbejdsgruppens lovudkast vedrørende forenklet digital forkyndelse er i lovforslaget udformet således, at meddelelsen anses for forkyndt, hvis meddelelsen åbnes, og ikke – som foreslået af arbejdsgruppen – hvis den åbnes af den pågældende. Der henvises til forslaget til retsplejelovens § 156 c (lovforslagets § 1, nr. 7) samt lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2.2.3 og 2.2.3.5.
- 7) I tilknytning til arbejdsgruppens forslag til bestemmelsen i retsplejelovens § 157, stk. 1, nr. 2, litra b (forkyndelse for ansatte på institutioner m.v.) foreslås der indsat et stk. 5, i retsplejelovens § 157, hvorefter ledelsen eller personalet, der har modtaget en meddelelse, der skal forkyndes, skal returnere en frankeret svarkuvert, når meddelelsen er overbragt til den person, meddelelsen angår, og at forkyndelse anses for sket den dag, meddelelsen anføres at være overbragt.
- 8) I den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 157 a, stk. 2, nr. 1, vedrørende forkyndelse for juridiske personer (lovforslagets § 1, nr. 6 og § 1, nr. 7), er det præciseret, at postforkyndelse og stævningsmandsforkyndelse for et direktionsmedlem, et bestyrelsesmedlem eller en anden, som har ansvar for den juridiske persons anliggende, *så vidt muligt* bør ske på det sted, hvorfra den juridiske person drives. Herudover fremgår det nu udtrykkeligt af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 157 a, stk. 2, nr. 3, (lovforslagets § 1, nr. 6 og nr. 7), vedrørende forkyndelse for juridiske personer, at forkyndelse kan ske for ansatte, *der er fyldt 18 år*, på det sted, hvorfra den juridiske person drives, jf. dog nr. 4 og 5.

Herudover er retsplejelovens §§ 155-158 af lovtekniske årsager nyaffattet i deres helhed. Lovforslagets § 1, nr. 6 indeholder således forslag til retsplejelovens §§ 155-158, således som disse bestemmelser foreslås vedtaget med ikrafttræden pr. 1. juli 2013, jf. § 5, stk. 1. Endvidere svarer retsplejelovens §§ 155-158, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 7, til bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 6, med tilføjelse af de foreslåede regler om digital forkyndelse og forenklet digital forkyndelse, således som disse bestemmelser foreslås vedtaget med ikrafttræden på et tidspunkt, som fastsættes af justitsministeren, jf. lovforslagets § 5, stk. 2.